

How Do We Move On? Navigating the Day After Destruction

Rachel Sharansky Danziger * The Ninth of Av 2025 * Torah in motion

1: Hope and continuity

Jeremiah 32

(1) The word that came to Jeremiah from GOD in the tenth year of King Zedekiah of Judah, which was the eighteenth year of Nebuchadrezzar. (2) At that time the army of the king of Babylon was besieging Jerusalem, and the prophet Jeremiah was confined in the prison compound attached to the palace of the king of Judah. (3) For King Zedekiah of Judah had confined him, saying, "How dare you prophesy: 'Thus said GOD: I am delivering this city into the hands of the king of Babylon, and he shall capture it. ...

(6) Jeremiah said: The word of GOD came to me: (7) Hanamel, the son of your uncle Shallum, will come to you and say, "Buy my land in Anathoth, for you are next in succession to redeem it by purchase." (8) And just as GOD had said, my cousin Hanamel came to me in the prison compound and said to me, "Please buy my land in Anathoth, in the territory of Benjamin; for the right of succession is yours, and you have the duty of redemption. Buy it." Then I knew that it was indeed the word of GOD. (9) So I bought the land in Anathoth from my cousin Hanamel. I weighed out the money to him, seventeen shekels of silver. (10) I wrote a deed, sealed it, and had it witnessed; and I weighed out the silver on a balance. (11) I took the deed of purchase, the sealed text and the open one according to rule and law, (12) and gave the deed to Baruch son of Neriah son of Mahseiah in the presence of my kinsman Hanamel, of the witnesses who were named in the deed, and all the Judeans who were sitting in the prison compound. (13) In their presence I charged Baruch as follows: (14) Thus said GOD of Hosts, the God of Israel: "Take these documents, this deed of purchase, the sealed text and the open one, and put them into an earthen jar, so that they may last a long time." (15) For thus said GOD of Hosts, the God of Israel: "Houses, fields, and vineyards shall again be purchased in this land."..(26) Then the word of GOD came to Jeremiah: (27) Behold I am GOD, the God of all flesh. Is anything too wondrous for Me? (28) Assuredly, thus said GOD: I am delivering this city into the hands of the Chaldeans and of King Nebuchadrezzar of Babylon, and he shall capture it. (29) And the Chaldeans who have been attacking this city shall come and set this city on fire and burn it down—with the houses on whose roofs they made offerings to Baal and poured out libations to other gods, so as to vex Me

ירמיהו ל"ב

(א) הדבר אשר ה' אלי-ימלהו מאת ה' (בשנת)[בשנה] העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה-עשרה שנה לנבוכדנאצר: (ב) ואז חיל מלך בבל צרים על-ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בתצר המטה אשר בית-מלך יהודה: (ג) אשר קלאו צדקיהו מלך-יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר ה' הנני נתן את-העיר הנאת בגד מלך-בבל ולכדה: ..

(ו) ויאמר ירמיהו הנה דבר-ה' אלי לאמר: (ז) הנה חנמאל בן-שלם דוד בן אלהי לאמר קנה לך את-שדתי אשר בענתות כי לך משפט הגאולה לקנות: (ח) ויבא אלי חנמאל בן-דודי כדבר ה' אלי-תצר המטה ויאמר אלי קנה נא את-שדתי אשר-בענתות אשר ו בארץ בנימין כי-לך משפט הירשה ולך הגאולה קנה-לך ואדע כי דבר-ה' הוא: (ט) ואקנה את-השדה מאת חנמאל בן-דודי אשר בענתות ואשקלה-לו את-הכסף שבועה שקלים ועשרה הכסף: (י) ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: (יא) ואקח את-ספר המקנה את-החתום המצנה והחקים ואת-הגלוי: (יב) ואמנ את-הספר המקנה אל-ברוך בן-נריה בן-מחסיה לעיני חנמאל דודי ולעיני העדים הפתחים בספר המקנה לעיני כלי-היהודים הישבים בתצר המטה: (יג) ואצוה את-ברוך לעיניהם לאמר: (יד) כה-אמר ה' צבאות אלקי ישראל לקום את-הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי-תחיש למען יעמדו ימים רבים: (טו) {ס} כי כה אמר ה' צבאות אלקי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וקרמים בארץ הזאת: (כו) ויהי דבר-ה' אלי-ירמיהו לאמר: (כז) הנה אני ה' אלקי כל-בשר הממני יפלא כל-דבר: (כח) לכן כה אמר ה' הנני נתן את-העיר הזאת בגד הכשדים ובגד נבוכדנאצר מלך-בבל ולכדה: (כט) ויבאו הכשדים הנלקחים על-העיר הזאת והציתו את-העיר הנזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו עלי-גגותיהם לפעל והסכו נסכים לאלקים אחרים למען הכעסני ..

2: The change to come

Jeremiah 32

(36) But now, assuredly, thus said the ETERNAL, the God of Israel, concerning this city of which you say, "It is being delivered into the hands of the king of Babylon through the sword, through famine, and through pestilence": (37) See, I will gather them from all the lands to which I have banished them in My anger and wrath, and in great rage; and I will bring them back to this place and let them dwell secure.

(38) They shall be My people, and I will be their God.

(39) I will give them a single heart and a single nature to revere Me for all time, and it shall be well with them and their children after them. (40) And I will make an everlasting covenant with them that I will not turn away from them and that I will treat them graciously; and I will put into their hearts reverence for Me, so that they do not turn away from Me. (41) I will delight in treating them graciously, and I will plant them in this land faithfully, with all My heart and soul. (42) For thus said GOD: As I have brought this terrible disaster upon this people, so I am going to bring upon them the vast good fortune that I have promised for them. (43) And fields shall again be purchased in this land of which you say, "It is a desolation, without humans or animals; it is delivered into the hands of the Chaldeans." (44) Fields shall be purchased, and deeds written and sealed, and witnesses called in the land of Benjamin and in the environs of Jerusalem, and in the towns of Judah; the towns of the hill country, the towns of the Shephelah, and the towns of the Negeb. For I will restore their fortunes— declares GOD.

ירמיהו ל"ב

(לו) ועתה לכן כה-אמר ה' אלוקי ישראל אל-העיר הזאת אשר ו אתם אמרים נתנה ביד מלך-בבל בחרב וברעב ובדבר: (לז) הנני מקבצם מכל-הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתיים אל- המקום הזה והשבתיים לבטח: (לח) והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלקים: (לט) ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל-הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: (מ) וכרתי להם ברית עולם אשר לא-אשוב מאחריהם להטיבי אותם ואת-יראתי אתן בלבכם לבלתי סור מעלי: (מא) וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתיים בארץ הזאת באמת בכל-לבי ובכל-נפשי: {ס} (מב) כי-כה אמר ה' באשר הבאתי אל- העם הזה את כל-הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל-הטובה אשר אנכי דבר עליהם: (מג) ונקמה השדה בארץ הזאת אשר ו אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הפשדים: (מד) שדות בפסח יקנו וכתוב בספר וחתום והעיד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי-אשיב את-שבותם נאם-ה': {פ}

3: The game of thrones

Jeremiah 41

(1) In the seventh month, Ishmael son of Nethaniah son of Elishama, who was of royal descent and one of the king's commanders, came with ten men to Gedaliah son of Ahikam at Mizpah; and they ate together there at Mizpah. (2) Then Ishmael son of Nethaniah and the ten men who were with him arose and struck down Gedaliah son of Ahikam son of Shaphan with the sword and killed him, because the king of Babylon had put him in charge of the land. (3) Ishmael also killed all the Judeans who were with him—with Gedaliah in Mizpah—and the Chaldean soldiers who were stationed there. (4) The second day after Gedaliah was killed, when no one else knew about it, (5) some men came from Shechem, Shiloh, and Samaria—eighty of them, their beards shaved, their garments torn, and their bodies gashed—carrying grain offerings and frankincense to present at the House of GOD. (6) Ishmael son of Nethaniah went out from Mizpah to meet them, weeping as he walked. As he met them, he said to them, "Come to Gedaliah son of Ahikam." (7) When they came inside the town, Ishmael son of Nethaniah and the men who were with him slaughtered them [and threw their bodies] into a cistern. (8) But there were ten men among them who said to Ishmael, "Don't kill us! We have stores hidden in a field—wheat, barley, oil, and honey." So he stopped, and did not kill them along with their fellows.— .. (10) Ishmael carried off all the rest of the people who were in Mizpah, including the daughters of the king—all the people left in Mizpah, over whom Nebuzaradan, the chief of the guards, had appointed Gedaliah son of Ahikam. Ishmael son of Nethaniah carried them off, and set out to cross over to the Ammonites. (11) Johanan son of Kareah, and all the army officers with him, heard of all the crimes committed by Ishmael son of Nethaniah. (12) They took all their men and went to fight against Ishmael son of Nethaniah; and they encountered him by the great pool in Gibeon. (13) When all the people held by Ishmael saw Johanan son of Kareah and all the army officers with him, they were glad; (14) all the people whom Ishmael had carried off from Mizpah turned back and went over to Johanan son of Kareah. (15) But Ishmael son of Nethaniah escaped from Johanan with eight men, and went to the Ammonites. (16) Johanan son of Kareah and all the army officers with him took all the rest of the people whom he had rescued from Ishmael son of Nethaniah from Mizpah after he had murdered Gedaliah son of Ahikam—the men, soldiers, women, children, and eunuchs whom [Johanan] had brought back from Gibeon. (17) They set out, and they stopped at Geruth Chimham, near Bethlehem, on their way to go to Egypt (18) because of the Chaldeans. For they were afraid of them, because Ishmael son of Nethaniah had killed Gedaliah son of Ahikam, whom the king of Babylon had put in charge of the land.

ירמיהו מ"א

(א) ויהי | בחודש השביעי בא ישמעאל בן-נתניה בן-אלישמע מנרע המליכה ורפי המלך ועשרה אנשים אתו אל-גדליהו בן-אחיקם המצפה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: (ב) ויקם ישמעאל בן-נתניה ועשרת האנשים | אשר-היו אתו ויכו את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן בחרב וימת אתו אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ: (ג) ואת כל-היהודים אשר-היו אתו את-גדליהו במצפה ואת-הכשדים אשר נמצאו-שם את אנשי המלחמה הבה ישמעאל: (ד) ויהי ביום השני להמית את-גדליהו ואיש לא ידע: (ה) ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלתי זקן וקרעי בגדים ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית ה': (ו) ויצא ישמעאל בן-נתניה לקראתם מן-המצפה הלך ויבכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל-גדליהו בן-אחיקם: (ז) ויהי כבואם אל-תוך העיר וישחטם ישמעאל בן-נתניה אל-תוך הבור הוא והאנשים אשר-אתו: (ח) ועשרה אנשים נמצאו-בם ויאמרו אל-ישמעאל אל-תמתנו כי-ישלנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחזל ולא היתם בתוך אסיהם: .. (י) וישב | ישמעאל את-כל-שארית העם אשר במצפה את-בנות המלך ואת-כל-העם הנשארם במצפה אשר הפקיד נבוזרדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם וישבם ישמעאל בן-נתניה וילך לעבר אל-בני עמון: {ס} (יא) וישמעל יוחנן בן-קרח וכל-שגרי החילים אשר אתו את כל-הרעה אשר עשה ישמעאל בן-נתניה: (יב) ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלחם עם-ישמעאל בן-נתניה וימצאו אתו אל-מים רבים אשר בגבעון: (יג) ויהי כראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יוחנן בן-קרח ואת כל-שגרי החילים אשר אתו וישמחו: (יד) ויסבו כל-העם אשר-שבה ישמעאל מן-המצפה וישבו וילכו אל-יוחנן בן-קרח: (טו) וישמעאל בן-נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל-בני עמון: {ס} (טז) ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שגרי החילים אשר-אתו את כל-שארית העם אשר השבי מאת ישמעאל בן-נתניה מן-המצפה אתר הבה את-גדליה בן-אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וטרסים אשר השיב מגבעון: (יז) וילכו וישבו בגרות (כמוהם) [כמהם] אשר-אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: (יח) מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי-הכה ישמעאל בן-נתניה את-גדליהו בן-אחיקם אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ: {פ}

4: New options

Jeremiah 42:1-6

ירמיהו מ"ב:א-ו'

(1) Then all the army officers, with Johanan son of Kareah, Jezaniah son of Hoshaiah, and all the rest of the people, great and small, approached (2) the prophet Jeremiah and said, "Grant our plea, and pray for us to the LORD your God, for all this remnant! For we remain but a few out of many, as you can see. (3) Let the LORD your God tell us where we should go and what we should do." (4) The prophet Jeremiah answered them, "Agreed: I will pray to the LORD your God as you request, and I will tell you whatever response the LORD gives for you. I will withhold nothing from you." (5) Thereupon they said to Jeremiah, "Let the LORD be a true and faithful witness against us! We swear that we will do exactly as the LORD your God instructs us through you— (6) Whether it is pleasant or unpleasant, we will obey the LORD our God to whom we send you, in order that it may go well with us when we obey the LORD our God."

(א) וַיָּגִשׁוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיּוֹחֲזִנוּ בְּיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וַיְזַנְיָה בֶן־הוֹשִׁיָּא וְכָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל׃
(ב) וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא תַפְלִינָא תַחֲנִנְתָּנוּ לְפָנֶיךָ וְהַתְּפִלָּל בְּעֲדָנוּ אֱלֹהֵיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֲרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מִהֶרְבֶּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רְאוּת אֲתָנוּ׃ (ג) וַיַּגִּד־לָנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נָלַךְ בָּךְ וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נֶעֱשָׂה׃ (ד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא שְׁמַעְתִּי הַנְּגִי מִתְּפִלָּת אֱלֹהֵיךָ אֲלֵיכֶם כְּדַבְרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יֵעָנֶה ה' אֶתְכֶם אֲנִיד לָכֶם לֹא־אֶמְנָע מִכֶּם דְּבַר׃ (ה) וְהָמָּה אָמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ יְהִי ה' בָּנוּ לְעַד אֱמֶת וְנֶאֱמָן אִם־לֹא כָּכָל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַח ה' אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נֶעֱשָׂה׃ (ו) אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר (אָנֹכִי) שְׁלַחְתָּ אֹתָךְ אֵלָיו נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמָע בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵינוּ׃ {פ}

Deuteronomy 30:1-6

דברים ל':א'-ו'

(1) When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which your God יהוה has banished you, (2) and you return to your God יהוה, and you and your children heed God's command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day, (3) then your God יהוה will restore your fortunes and take you back in love. [God] will bring you together again from all the peoples where your God יהוה has scattered you. (4) Even if your outcasts are at the ends of the world, from there your God יהוה will gather you, from there [God] will fetch you. (5) And your God יהוה will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and [God] will make you more prosperous and more numerous than your ancestors. (6) Then your God יהוה will open up your heart and the hearts of your offspring—to love your God יהוה with all your heart and soul, in order that you may live.

(א) וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶל־לִבְכֶּךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָה ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ (ב) וְשִׁבַּחְתָּ עִדְיָהּ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ה' אֱשֶׁר־אֲנִי מְצֹוֶה הַיּוֹם אֲתָהּ וּבָנֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׃ (ג) וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת־שִׁבּוּתְךָ וְרַחֲמָה וְשָׁב וּמָבֹאֵה מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָה ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ (ד) אִם־יִהְיֶה גִדּוּחַ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצֶה ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִשְׁלַחְךָ וְהִבִּיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ (ו) וְיָלַם ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְכֶּךָ וְאֶת־לִבְבֵי זֶרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן תֵּחִיֶה׃

5: The enemy of hope

Jeremiah 42:9-17

ירמיהו מ"ב:ט'-י"ז

(9) and said to them, "Thus said the LORD, the God of Israel, to whom you sent me to present your supplication before Him: (10) If you remain in this land, I will build you and not overthrow, I will plant you and not uproot; for I regret the punishment I have brought upon you. (11) Do not be afraid of the king of Babylon, whom you fear; do not be afraid of him—declares the LORD—for I am with you to save you and to rescue you from his hands. (12) I will dispose him to be merciful to you: he shall show you mercy and bring you back to^a your own land. (13) "But if you say, 'We will not stay in this land'—thus disobeying the LORD your God— (14) if you say, 'No! We will go to the land of Egypt, so that we may not see war or hear the sound of the horn, and so that we may not hunger for bread; there we will stay,' (15) then hear the word of the LORD, O remnant of Judah! Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: If you turn your faces toward Egypt, and you go and sojourn there, (16) the sword that you fear shall overtake you there, in the land of Egypt, and the famine you worry over shall follow at your heels in Egypt too; and there you shall die. (17) All the men who turn their faces toward Egypt, in order to sojourn there, shall die by the sword, by famine, and by pestilence. They shall have no surviving remnant of the disaster that I will bring upon them.

Jeremiah 43:1-7

ירמיהו מ"ג:א'-ז'

(1) When Jeremiah had finished speaking all these words to all the people—all the words of the LORD their God, with which the LORD their God had sent him to them— (2) Azariah son of Hoshai and Johanan son of Kareah and all the arrogant men said to Jeremiah, "You are lying! The LORD our God did not send you to say, 'Don't go to Egypt and sojourn there'! (3) It is Baruch son of Neriah who is inciting you against us, so that we will be delivered into the hands of the Chaldeans to be killed or to be exiled to Babylon!" (4) So Johanan son of Kareah and all the army officers and the rest of the people did not obey the LORD's command to remain in the land of Judah. (5) Instead, Johanan son of Kareah and all the army officers took the entire remnant of Judah—those who had returned from all the countries to which they had been scattered and had sojourned in the land of Judah, (6) men, women, and children; and the daughters of the king and all the people whom Nebuzaradan the chief of the guards had left with Gedaliah son of Ahikam son of Shaphan, as well as the prophet Jeremiah and Baruch son of Neriah— (7) and they went to Egypt. They did not obey the LORD. They arrived at Tahpanhes,

(ט) ויאמר אליהם כה אמר ה' אלקי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנונתכם לפניו. (י) אם שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתגוש כי נחמתי אליהם ואת אשר עשיתי לכם. (יא) אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם ה' כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו. (יב) ואנתו לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם. (יג) ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבית שמי שמי בקול ה' אלקיכם. (יד) לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב. (טו) ועתה לכו שמעו דברי ה' שארית יהודה כה אמר ה' צבאות אלקי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם. (טז) והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו. (יז) ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם מותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם.

(א) ויהי ככלות ירמיהו לדבר אלי כל העם את כל דברי ה' אליהם אשר שלחו ה' אליהם את כל הדברים האלה. (ב) ויאמר צוריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הודים אמרים אל ירמיהו שגר אתה מדבר לא שלח ה' אלקינו לאמר לא יתבאו מצרים לגור שם. (ג) כי ברוא בן נריה מסית אתה בנו למען תת אתנו ביד הפשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל. (ד) ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול ה' לשבת בארץ יהודה. (ה) ויאחז יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה. (ו) את הנבאים ואת הנשים ואת הספר ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוןראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוא בן נריה. (ז) ובאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול ה' ובאו עד תחפנחס. {ס}